

ganfsere noget Saabant, at vi kom over paa Banen, som med Hensyn saavel til Personer som Varetransport svarer dertil. De, der sige: der betales saa og saa meget pr. Miil, de ville under mangfoldige Omstændigheder, og navnlig under saadanne Omstændigheder som de nuværende, ikke bringe noget ud af en saadan Retning som den foreslaaede, og derfor maa der siges: der betales saa meget pr. Miil i en snevrere Kreds, men altsom Veiene udvikle sig videre, og især altsom der maa gjøres Omveie paa Grund af Concurrencen med indre Transportmidler, sættes Priserne ned, og det er Noget, som i høi Grad er vigtigt. Der er en anden Ting, hvorfor det ogsaa er vigtigt at komme til en Transport igennem private Folk, og helst private Folk med Midler ihænde til at gjøre Forretninger. Paa alle Transporter i Indlandet, som gaae paa længere Veilængder, er det en almindelig Brug, ligesom det skeer med Connossementer til Skibsbrug, at, naar Varerne leveres paa Veien, saa kan en vis Deel af Beløbet strax faaes remitteret, saa at det ikke gjør Noget, om Varerne ere lidt længere underveis, thi de have Pengemidlerne til Disposition. Et Foretagende af denne Art er det vigtigt at sætte i Forbindelse med en Jernbane, der skal have en industriel Natur; Jernbanen kan ikke sætte sig i Forbindelse dermed, naar Regjeringen bliver Entrepreneur, og dersom vi vedblive at gaae den Vej, som vi nu gaae, saa give vi os enten i Hænderne paa de Entrepreneurer, som til en given Tid ville stille sig frem til en hvilken som helst Priis, eller vi blive nødte til at være fattede paa at bygge selv. Den ærede Minister har henviist til mit Forslag, som gik ud paa at bygge ved egne Midler; men han har derved tillige bemærket, at det er den secundaire Side ved mit Forslag. Det er et Middel, hvorved jeg vil tvinge Sagen frem, og tvinge den til en vis Klarhed, en Klarhed, som allerede er begyndt at findes. Klarheden ligger i en ganske væsentlig Grad deri, at vi nu have seet en Linie paa Kortet, som ikke indrømmer Bestiiden hverken af Slesvig, — om hvilken man dog ikke kan sige, at den ikke har enten Befolkning eller Handel — eller af Nørrejylland det Allermindste. Naar den ærede Ordfører siger, at det er naturligt,

at der vil blive ført og maa føres Sidebaner fra den saakaldte østligste Bane, saa spørger jeg: hvorfor? Der er netop Forfjellen. Enhver Længdebane, som gaaer gennem et mere vestligt liggende Terrain, rammer en Mængde af Tverveie, men der er ikke, naar man undtager Silkeborg, paa den østligste Bane noget enkelt Punkt, hvortil man kan føre en Sidebane, som kan siges at være ført heldigt, hvorimod vi fra en mere vestligt liggende Bane kunne føre Sidebaner i en bestemt Retning, calculerede til bestemt Brug. Derfor er det langt hensigtsmæssigere, netop, som Jylland er bestaffent, at føre Banen mere vestligt, selv om man bliver i det østlige Terrain, og da lade Sidebaner gaae mod Øst, end at føre Banen mere østlig og derved forsøge at boie Vestterrainet ved Hjælp af Sidebaner. Vi skulle, som sagt, ikke tabe af Sigte, at det er Landets naturlige Veinet, vi skulle tage Hensyn til, og Landets naturlige Veinet i Jylland er saaledes, at der kun er to betydelige Langveie, den ene under Arbejde, den anden strax færdig. Den ene ligger østlig, den anden vestlig, men derimod er der en Mangfoldighed af ikke flætte Tverveie, og paa disse Tverveie gaaer den hele Transport til det Indre — der gaae Transporter i alle Retninger, — fordi det Indre slet ingen Fornødenhed har, uden at den kan tilfredsstilles ad disse Tverveie, og fordi det ikke har nogen Afsetning af Producter — naar jeg undtager, hvad der kan gaae paa sine egen Veien — uden netop igennem og paa disse Tverveie.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tillade mig to Berigtigelser. Den ene er den, at jeg har sagt, naar der er Tale om tre Hovedbaner i Jylland, en vestlig, en Midtbane og en østlig, saa høre, Sir Petos Linie gennem Gudenaesdalen og den af mig udfastede, begge til den østlige Hovedretning, og dernæst har jeg sagt, at Linien gennem Gudenaesdalen da er at foretrække for den midterste, men at jeg skulde have lyst Velsignelse over Linien gennem Gudenaesdalen, eller brugt andre saadanne stærke Udtryk, som der angaves, det veed jeg Intet af. Man maa gjerne eftersee Rigsdagstidenden; jeg tror ikke, at